

Marc Siepman (47) leeft al sinds 2012 met zijn vrouw Caroline en zoon Timo op basis van wederkerigheid: hij geeft wat hij kan en neemt wat hij krijgt. Leven van wat je gegund wordt, zonder baan en termijnbetalingen. Dat lucht op en leidt tot inzicht en groei, en tot harmonie met de natuur. In iedere Onkruid neemt Marc je even mee naar zijn wereld. Zie ook marcsiepman.nl.

Kritische noten kraken

Ik leef met mijn gezin van donaties. De meeste mensen vinden dat geweldig interessant, zo'n experiment. Maar ook stuiten we wel eens op scepsis, soms zelfs op cynisme en heel soms op agressie. Nou heb ik geen moeite met mensen die alles wat ze horen niet meteen voor zoete koek aannemen. Sterker nog, ik denk dat er niet genoeg van zijn.

Maar één reactie blijft steeds maar weer terugkomen, hoe zorgvuldig ik mijn woorden ook kies:

“Maar mensen moeten toch werken om geld te verdienen? Als iedereen op donaties zou gaan leven, zou er geen geld meer zijn!”

Ik zou willen dat ik hier in een korte, krachtige zin antwoord op kon geven. Er is nog steeds een hardnekkig geloof dat geld echt bestaat – of zelfs dat geld het leven op Aarde mogelijk maakt. Er is nog steeds een geloof dat er voor elk probleem maar één oplossing kan zijn. Dat iedereen die iets nieuws uitprobeert, daarmee impliciet zegt dat iedereen hetzelfde moet doen. Zelfs als die persoon zijn leven ten dienste heeft gesteld van diversiteit.

En dat terwijl ik alleen maar wil ervaren hoe het is om van een gemeenschap afhankelijk te zijn. Hoe het is om relaties niet meteen te beëindigen door overal een transactie van te maken. Geld is binnen ons gezin een middel om dingen te kunnen doen, maar geen doel. We krijgen naast geld ook eten en drinken, gratis overnachtingsadressen, boeken, kleding, noem maar op. Daarnaast bieden mensen hulp aan, bijvoorbeeld bij het organiseren van lezingen en cursussen, het

maken van illustraties en filmpjes, en ze maken reclame zodat we steeds meer mensen bereiken. Wij zijn daar dankbaar voor, en zij zijn dankbaar voor alle dingen waar wij ons belangeloos voor inzetten.

Als iedereen zich belangeloos in zou zetten voor een mooiere wereld, als iedereen erop zou durven vertrouwen dat alles wat hij of zij nodig heeft er op het juiste moment zal zijn, waar hebben we dan nog geld voor nodig? Het leven op Aarde zorgt voor de zuurstof, het water, het voedsel en de beschutting die we nodig hebben om te leven. En het zorgt voor de relaties die we nodig hebben om gelukkig te zijn.

Als je al die eerste levensbehoeften achter slot en grendel zet (letterlijk of figuurlijk), wat binnen het kapitalistische model de standaard is, dan wordt het natuurlijk een ander verhaal. Dan kun je mensen de gekste dingen laten doen om toch in die behoeften te voorzien. Als geld de enige manier is om aan die eerste levensbehoeften te komen, dan kun je mensen zo gek krijgen om hun leven om te zetten in geld, zodat ze kunnen leven. Maar dat is afpersing. Ik wil dat mensen dingen doen vanuit intrinsieke motivatie. Ik wil ze laten ervaren dat dat een heel ander gevoel geeft dan werken voor geld.

Maar goed, misschien moet ik gewoon blij zijn met kritische noten. Het is fijn dat mensen erover nadenken, en ze zetten mij ook weer aan het denken. Als je niet tegen een stootje kunt, moet je niet gaan pionieren.

Marc Siepman